

Kildeparken. Brev til Morfar. 1.maj slagsmål.

Morten Nielsen. Breve fra Morten Nielsen. Ebog Gyldendal 2017, side 8-10

Ålborg! – Torsdag [Juni 1938]

Kære Morfar!

Examen er over mig! I lang Tid har den stået som en truende, mørk og forholdsvis fjern Sky i mit Lebens Horisont, men nu har jeg den lige over Hovedet – Fransk Onsdag Morgen Kl. 9!

– På næste Onsdag løsner et Lyn sig fra Skyen og farer ned og rammer dit Barnebarn oven i Hovedet.

Jeg vil ikke vurdere mine Evner i Fransk for højt: hvis jeg får gx eller derover, vil jeg juble. Hvis jeg får mindre, vil jeg tage det med stoisk Ro. – Franske Gloser ligger ikke for mig; fransk Grammatik hellerikke.

Vi skal kun op i 5 mundtlige Fag – de tre skriftlige er overstået – og overstået meget dårligt.

– Her kan jeg indskyde, at jeg var med min Skole til Gymnasieidrætsstævnet i Sønderborg – jeg deltog i Løb – og at jeg kom hjem Søndag Nat Kl. 11³⁰. Næste Dag måtte jeg op Kl. 7, for Skolen havde naturligvis ikke givet os fri. Resultatet: snorksøvnic – undskyld Udtrykket, men det er det mest brugelige – til engelsk Stil om Tirsdagen. Jeg ved intet om Karakteren, håber den bliver positiv. –

De fem Fag vi skal op i er følgende: Fransk, Tysk, Engelsk, Kemi og Matematik. – Fransk, Kemi og Matematik er jeg frygtelig bange for, i Engelsk og Tysk er jeg nogenlunde på Hat med Pensum'et.

Jeg har lige røget den sidste af dine Cigarer – efter Frokost er jeg kommet i Vane med at ryge en Cigar og se alfaderlig ud. Jeg siger dig mangfoldigst Tak for Æsken – og Cigarene naturligvis.

Livet – hvis man kan kalde det sådan – går ellers sin vante, dødkedelige Gang heroppe Norden for Lov og Ret.

Den 1' Maj fik jeg et Par Lusinger af en Betjent, ellers er der intet oplivende sket.

Ang. Lusingerne kan jeg meddele dig, at jeg fik dem ganske uforskyldt: En lille Flok Nazister, vel en 15-20 Stykker, var, iført lange Støvler og Armhilsen gået til Socialdemokraternes og Kommunisternes 1' Maj Fest i "Kilden".

– Det skulde de ikke have gjort!

De blev, da de syntes, at de vist hellere måtte trække sig tilbage, fulgt over Luftbroen af en Flok D.S.U.'er (Dansk Socialdemokratisk Ungdom) og din hengivne Undertegnede, der i sin Egenskab af fhv. og vordende Bladneger ønskede at se, hvad der vilde ske.

Ved Nedgangen fra Luftbroen, var der en D.S.U.'er, der følte sig kaldet til at anbringe en knyttet Næve i Hovedet på en af Nazisterne. Dette Udslag af overstrømmende Livsglæde blev højst unådigt optaget imidlertid, og snart bølgede Slaget frem og tilbage. Når en blev slået ned, slæbte Vedkommendes Kammerater ham ud af Slaget, og anbragte ham på en Bænk, indtil han atter følte sig stærk nok til at få Knojernet frem og rydde op i Fjendens Rækker.

Det var meget morsomt.

En eller anden usportslig Fyr havde imidlertid ringet efter Politibilen – skønt en Ambulance havde været nok så påkrævet. Den arriverede altså med eet, og D.S.U.'er og Nazister flygtede i skøn Samdrægtighed.

Bærende min gode Samvittighed synligt, blev jeg stående og iagttog, hvordan Pansererne stoppede Bilen fuld; en af Betjentene kom over til mig. Jeg regnede med, at han vilde have mig til at vidne, så jeg blev stående.

– Hva' Satan står du her og måber efter, råbte han tordnende.

– Jeg – –

bang! – bang!

Jeg skal love for, at jeg fik Fart på hjem.

Betjentlussinger er hårde!

– men han havde ingen juridisk Ret til at slå, så jeg overvejer at anlægge Sag!

Senere på Dagen blev en af mine Kammerater fra Skolen, Poul Christiansen, slået ned af nogle Nazister, men da lå jeg hjemme på Divanen med Ispose og drønende Hovedpine.

Examen og 1' Maj – righoldigt, afvejlende Brev!

– Mon Examen slår hårdere end Betjente?

– Ja, jeg spørger kun!

Hils Moster og Birthe mange Gange fra din hengivne, repeterende

Morten.

Vedlagt nogle Poemer. Hvad synes du?